

Η αληθινή ιστορία του Ερωτόκριτου...εν περιλήψει

Νίκος Κουφόπουλος

Γεια και χαρά σας. Όλα καλά; Τι κανετε; Πώς ειστε;
Ακουστε εμενα μοναχα. Σε ολους τα αυτια σας κλειστε.
Νεα εχω σημερα να πω, σπουδαια και ωραια,
για κάθε εναν χωριστα. Για ολη την παρεα.
Οι εκλογες τελειωσαν, θα ερθουνε όμως κι άλλες,
που δεν θα αλλαξουν τιποτα. Θα είναι...σαν τις άλλες.
Ισως να μη σας φανηκε αυτό ωραιο νέο
ή ισως να μην το βρηκατε και τοσο πια...σπουδαιο.
Θα συμφωνησω παραυτα μαζι σας. Είναι αληθεια,
χαμπαρι ολοι πηραμε αυτά τα παραμυθια.
Τι κανουμε όμως από εδώ και μπρος είναι το θεμα;
Και πως θα ξεμπροστιασουμε για παντα αυτό το ψεμα;
Σκεφτείτε. Θα σκεφτω κι εγω. Κατι θα μας προκυψει.
Στο φοβο όμως κανενας μας ποτε μην υποκυψει.
Θα πειτε κατσε ρε φιλε μου, πολύ το μαγκα κανεις.
Πες μας ποιος εισαι ακριβως; Ποιος εισαι και τι κανεις;
Το δασκαλο αφ'υψηλου να μην μας παριστανεις.
-χμ...ποια αραγε απαντηση θα εδινε ο Αριστοφανης;-
[Γαμωτο, εδώ κολαγε ανετα και ο Τσιτσανης]
Εγω δεν ειμαι δασκαλος. Εγω τραγουδια γραφω.
Και όταν κολαει...η κουτρα μου, εντεχνως αντιγραφω.
Κολπο παλιο των ποιητων. Αυτό το ξερουν ολοι.
Αλλωστε γνωριζομαστε καλα σε αυτην την πολη.
Μα θα μου πειτε όλα καλά, το νέο πες μας τωρα...
Σωστα. Λιγακι αργησα και περασε η ωρα.
Λοιπον τα νεα είναι καλά. Καλο καιρο θα εχει.
Αραιη θα εχουμε συννεφια. Την Κυριακη θα βρεχει.
Χα, χα... Ισως περιμενατε καποια φιλοσοφια.
Όμως εμενα η τεχνη μου είναι η κωμωδια.
Αν ημουν ραπερ ποιητης, θα ημουν αγριεμενος.

Ροκας αν ημουν, θα ημουνα σιγουρα θυμωμενος.
Μπλουζιστας, ισως ημουνα αδιαορατα θλιμμενος.
Κι αν ημουν ποπ, θα ημουνα από «δοξα» μεθυσμενος.
«Εντεχνος», ισως να ημουνα από ολους σας...χεσμενος.
Αν ημουν «παραδοσιακος», λιγο παρωχημενος.
«Σκυλας» ισως να γουσταρα, αν ημουν...«τελειωμενος».
Χμ, μαλλον θα καταλαβατε, πως ειμαι μπερδεμενος,
και αληθεια, αυτό τον καιρο και λιγο κουρασμενος.
Πλακα εχει. Δειτε κόλλησα με την καταληξη –ένος.
-γελαει αραγε κανεις, ή ειμαι απλα...καημενος;- .
Λοιπον, με αυτή τη σκεψη μου τα πηρα στο κρανιο.
Καθιστε ολοι ησυχoi. Στο μπροστινο θρανιο.
Τραγουδι αμεσως σοβαρο, μεγαλο παραθετω,
που ολοι από συγκινηση, θα κλαψετε. Υποθετω...

Η αληθινη ιστορια του Ερωτοκριτου...εν περιλήψει

Δεν μποραγα, δεν αντεχα, τετοιο μεγαλο ψεμα,
γιατι εγω τα στιχακια μου τα γραφω παντα με αιμα.
Ετσι σε σας ακροατες αποψε θα μιλησω,
πως εγιναν τα πραγματα, θα σας εξιστορησω
Κι αν με όλα οσα θα σας πω, καποιος πολύ θυμωσει,
Ξυδακι στο μπακαλη του να παει να του δωσει...

Ακου της Αρετουσας τους, ποια είναι τα μαντατα:
γκομενες ειχε ο φιλος της, στης ξενιτιας τη στρατα.
Μα τι να κανει ο φουκαρας, μοναχος εις τα ξενα;
Σε αλλες λαγνες αγκαλιες, της ειπε, εψαχνα εσενα.
Κι αυτή πιστη δεν ητανε, ας λεν οι ποιηταδες.
Πολλα ηταν τα κοπέλια οπου, της εκαναν κανταδες.

Και παντα στον πιο ομορφο, μετα στην καμαρα της,
του ελεγε ευχαριστω, με τα καυτα φιλια της.
Κι ετσι περνουσε ο καιρος, περνουσανε τα χρονια,
και τα μαλια της εγιναν κατασπρα σαν τα χιονια.
Γέρος κι ο Ερωτοκριτος, ποια κουκου δεν του κανει,
να την τιμησει θελησε με γαμου το στεφανι.

Τα ακουσε ο πατερας της, γέρος μα ακομα ζουσε,
και ειπε οχι, αυτο να δει, μαλλον δεν θα μπορουσε.
Και διεταξε ενα συμφωνο συμβιωσης μοναχα
και οχι αηδιες και χορους και χαζοντιρινταχτα.
Πολυ της κακοφανεθηκε, και παει στην καμαρα της,
με πιεση εικοσι δυο. Τρεμαν τα γονατα της.

Σιμα κι ο Ερωτοκριτος, το ζαχαρο στα υψη.
Ταχυπαλμια τον επιασε απ' την μεγαλη θλιψη.
Δεν αντεξε η καρδουλα του, εσβυσε σαν πουλακι,
κι αυτη ειπε με αναφιλητά: Παει το παληκαρακι.
Ογδοντα οχτω ηταν αυτη, κοιός ενενηνητα δυο.
κι ο χαρος, ειπε αφου ηρθα εδω, ας παρω και τους δυο.

Ο γέρος ο πατερας της, μικρες ενιωσε τυψεις
μα στον Κορναρο ζητησε, ποιημα τρανο της θλιψης.
Πηρε τα φραγκα ο κρητικός, και ηταν πολλα στα αληθεια
και εγραψε, σε ολους ειναι γνωστα, αυτά τα παραμυθια.
Χρονια τα λεν τραγουδιστες, αλλιως μα...παντα ιδια,
με κατι λυρες κρητικες. Μας σπασανε τα αρχιδια...

Χα, χα...γουσταρω. Θα τον «πιουν» οι φιλοι μου απ την Κρητη.
Και ισως δεν με καλεσουνε ποτε στον Ψηλορείτη.
Βαρια η τιμωρια τους, Πως αραγε θα αντεξω;
Ας παρω την κιθαρα μου, κατι...ευθυμο να παιξω.

Υ.Γ. Εδώ ελευθερα Εξαρχεια...

nikos1789@gmail.com